

træden blev Salgsspørgsmaalet rejst, hvoraf fulgte Usikkerhed og Mangel paa Initiativ i alle saavel offentlige som private Forhold; Sejlskibstrafikken paa Havnen svandt bort efterhaanden, Toldafgifterne vare i stadig Aftagen, og endelig blev Salgstanken paany optagen og hindrede i en Række af Aar ethvert Forsøg paa Øernes Ophjælpning. Først med Salgstraktatens Forkastelse i Oktober 1902 kunde der igen være Tale om at genoptage Arbejdet paa Udviklingen af Øernes Hjelpekilder. Den under 18. November 1902 nedsatte kgl. Kommission udkom hertil for at afgive Betænkning over, hvilke Reformers der tiltrængtes, og efter at have opholdt sig nogen Tid herude, hovedsagelig dog paa St. Croix, fremkom den med Forslag til Reformers i forskellige Retninger samt til en endelig Ordning af det politiske og økonomiske Forhold mellem Kolonierne og Moderlandet.

Forslagene til denne Ordning have været forelagte Kolonialraadet til Betænkning, dog i en noget modificeret Skikkelse, men i sine Betænkninger over samme har Raadet i Hovedsagen ikke kunnet tilraade deres Fremme.

Som fremhævet i Raadets Betænkninger og Forhandlinger findes der ikke herude den Følelse af et Interessefællesskab mellem Øerne, der skulde bære Tanken om et fælles Kolonialraad oppe, eller den Borgeraand, der maatte til for at begrunde en Institution som de næsten fuldstændig uafhængige og selvstyrende Kommuneraad. Heller ikke en Deling mellem Stat og Kommune af samtlige Indtægter og Udgifter, saaledes at Rigsdagen skulde have Raadighed over Anvendelsen af de Staten tilfaldende Indtægter, uden at Øerne samtidig fik deres *stemmeberettigede* Repræsentanter i samme, kan tilraades. Det vilde være at berøve Øerne den Indflydelse, de efter Kolonialloven faktisk have haft paa deres indre Anliggender.

Hvad Ordningen af det økonomiske Forhold angaar, kan denne ikke siges at være betryggende, hverken saaledes som foreslaet i den vestindiske Kommissions Betænkning eller i de senere fremkomne Lovudkast.

I Kommissionens Betænkning opnaas der kun Balance paa Statsbudgettet ved at foreslaa St. Croix' Toldtarif anvendt ogsaa paa St. Thomas, og ved at opstille en meget høj Toldsats for Vin og Spirituosa, hvorved faas en Toldindtægt til et Beløb næsten 5 Gange saa stort som den nuværende. Det er imidlertid vanskeligt at se, hvorledes en Kommune paa ca. 12,000 Indbyggere skulde kunne taale et Toldpaalæg af ca. \$ 60,000 aarlig foruden eventuelle andre Skatter som Formue- og Indkomstskat; men næsten uforstaaeligt er det, at St. Thomas med en Befolkning paa ca. 12,000 skulde forbruge mere end St. Croix med sine ca. 18,000 Indvaanere. Hvad der kun indføres paa St. Thomas til videre Eksport, forudsættes jo netop at blive taget paa Kredittoplag. Paa Kommunebudgetterne er der tilsyneladende Balance, idet samtlige 4 Kommuners Budgetter ere slaaede sammen; men ekstraherer man St. Thomas' Kommunes Budget, vil det vise et Underskud paa \$ 8,000, hvilket Beløb saa maatte dækkes ved den berørte Formue- og Indkomstskat.

I de senere fremsatte Forslag er Tanken om den høje Told paa St. Thomas opgivet og dermed ogsaa Balancen paa Statsbudgettet. Kommunebudgettet vil kun kunne bringes til at balancere ved en temmelig høj Formue- og Indkomstskat samt de Indtægter fra det vestindiske Lotteri, der blive tilovers, efter at Underskudet paa Statsbudgettet er dækket. Men at basere Øernes økonomiske Fremtid paa noget saa usikkert som Indtægterne fra et Lotteri lader sig ikke gøre. Der kan gaa Aar maaske, hvor saadanne regelmæssig ville tilflyde Kommunerne; men uforudsete Omstændigheder ville kunne reducere eller opløse disse Indtægter, og der er her Tale om saa store Beløb, at et enkelt Aars Svigten vil kunne blive skæbnesvangert. Da det vestindiske Lotteri endnu ikke har bestaaet et Aar, lader der sig ikke opstille nogen som helst Sandsynlighedsberegning med Hensyn til Indtægterne.

Intet af disse Forsøg paa at bringe Budgetterne til at balancere kan saaledes siges at have løst Opgaven tilfredsstillende.

Derimod kan Raadet ikke andet end anerkende de Principper, der have ført til de nylig fremsatte Forslag, nemlig at Øerne maa stilles økonomisk uafhængige, og at der gives Befolkningens Repræsentanter Adgang til bedre Indblik i og større Indflydelse paa de rent indre kommunale Anliggender. Men dette vil formentlig kunne ske uden noget afgørende Brud med den nugældende Koloniallov, og Raadet skal da nu henstille følgende som Basis for en fremtidig Ordning af Forholdene, uden dog at komme ind paa dennes nærmere Detailler.